

Norske Kadaverhunder

Norske Kadaverhunder en organisasjon til
nytte for konfliktdempende tiltak

Utdanning og organisering av kadaverhundekvipasjer i Norge

Nils Steinvik

Norske Kadaverhunder

2,1 mill

3%

65 000

Dokumentasjon

Norske Kadaverhunder

Norske kadaverhunder (NKH) er en organisasjon som skal **øke kompetansen** hos kadaversøksekvipasjer (hund og fører), slik at de finner **flest mulig kadaver av best mulig kvalitet mest mulig effektivt** sett i forhold til **innsats i tid og ressurser**.

Kvalitet vs kvantitet

Norske kadaverhunder har utviklet en **godkjenningsordning** for å kvalitetssikre nivået på ekvipasjene.

Det er også et mål at metodikken legges på et nivå som gjør det mulig for aktive brukshundfolk å trene opp hunder.

På landsbasis er det pr februar 2018 utdannet 684 og godkjent 164 ekvipasjer.

Norske Kadaverhunder

www.norskekadaverhunder.no
Beredskapstelefon: 913 43 554

Norske Kadaverhunder

Utdanning

- Kadaversøkskurs
 - Godkjenningssprøve
- GPS kurs
- Beitelagskurs
- Beredskapskurs
 - Godkjenningssprøve
- Vedlikeholdssamlinger

Organisering:

- Sentral ledelse
 - Beredskapstelefon
- Regionkontakter
- «Prosjekt etablering av lokale lag»

Norske Kadaverhunder

Utdanning

NKH utdanner egne instruktører

- Nytt instruktørkurs i 2018

- Kadaversøkskurs
 - 3 timer innledning(felles)
 - 4 timer praksis (enkeltvis)
- GPS kurs
 - 3-4 timer teori/praksis
- Beitelagskurs
 - 3-4 timer teori/praksis
- Beredskapskurs
 - 3 dagers kurs teori/praksis
- Vedlikeholdssamlinger
 - 1 ½ dag repetisjon praksis

Norske Kadaverhunder

NIBIO forskning på NKH sommer 2015 viser

Hovedfunn og diskusjon

- Kadaverhundekvipasjene var langt mer effektive enn søkspersoner uten hund til å finne kadaver, målt i totalt antall kadaverfunn, kilometer per kadaver og minutter per kadaver
- Hundene var helt overlegne mht. å finne nedgravde/gjemte kadaver
- De eksperimentelle feltene dokumenterte imidlertid at hundene ikke fant mer enn hvert 4. kadaver
- Forsøket lite egnet for å kartlegge dokumentasjonsgrad

Norske Kadaverhunder

Organisering:

- Sentral ledelse
- Beredskapstelefon
 - Beredskapsutdannede pr 2018.01.01
 - Troms (4)
 - Finnmark (1)
 - Møre og Romsdal (1)
 - Trøndelag (0)
 - Hedmark (1)
 - Oppland (3)
- Regionkontakter
- «Prosjekt etablering av lokale lag»
 - hensikt å etablere gode løsninger for utdanning av nye, utvikling og vedlikehold av eksisterende kadaversøksekvipasjer.

Norske Kadaverhunder

NIBIOs prosjekt «Kartlegging av effektiviteten i kadaversøk»

Pkt 4.4

NKH jobber nå med å utvikle en tostegs sertifiseringsordning – et **grunnkurs** for de som ønsker å benytte kadaverhund til ordinært tilsyn og kadaversøk i eget beiteområde og et **påbygningskurs** for ekvipasjer med høyere spisskompetanse. Det er tenkt at disse skal kunne være i beredskap og rykke ut ved akutte skadesituasjoner. Planen er å **opprette en beredskap** av kommunale (regionale kadaverhundekvipasjer som kan inngå i de regionale skadefellingslagene, på lik linje med sporingsekvipasjer. **Målet nå er at hele apparatet kan iverksettes ved behov.** Vi tror at dette er veien å gå

Norske Kadaverhunder

Til plenumsdebatten

Lov om dyrevelferd legges bla til grunn for utdanning og godkjenning av ettersøkshunder.

- Burde denne loven også legges til grunn for utdanning og godkjenning av kadaversøkshunder?
- Burde det være et krav at alle beitelag i rovdyrutsatte områder skal ha tilgang til kadaversøkshund (tilsvarende ordning som ettersøkshund)

3. Generelt om behandling av dyr

Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.

§ 4. Hjelpeplikt

Enhver som påtreffer et dyr som åpenbart er sykt, skadet eller hjelpeløst, skal så langt mulig hjelpe dyret. Dersom dyret er et dyr fra dyrehold eller storvilt, og det ikke er mulig å yte god nok hjelp, skal eieren eller politiet varsles umiddelbart.

Dersom det er åpenbart at dyret ikke kan leve eller bli friskt, kan den som påtreffer dyret avlive dette med det samme. Dyr fra dyrehold og storvilt skal ikke avlives i henhold til denne bestemmelsen dersom det lar seg gjøre å få tak i eieren, veterinær eller politiet innen rimelig tid.

Nødvendige utgifter til tiltak etter denne bestemmelsen skal staten betale, men utgifter knyttet til tiltak overfor dyr fra dyrehold kan kreves tilbake fra dyreholderen eller eieren.

Bestemmelsen i første og andre ledd gjelder tilsvarende for den som påfører dyr skade, men vedkommende kan ikke kreve dekning av staten for utgifter til hjelpetiltak.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om dekning av utgifter.